இலங்கை: அலைந்து திரிவோர் கட்டளைச்சட்டம் நீக்கப்பட வேண்டும்

- மதுரி தமிழ்மாறன், தேசிய சட்ட ஆலோசகர் -- இலங்கை, சர்வதேச ஜூரிகள் ஆணையம்

சுமார் 180 ஆண்டுகளுக்கு முன் அலைந்து திரிவோர் எனும் கருத்தினை, பிரித்தானிய காலனித்துவ ஆட்சியாளர்கள் இலங்கையில் அறிமுகம் செய்தனர். பொருளாதார ரீதியில் பின்னடைவடைந்த சமூகங்களின் வாழ்வாதாரம் தொடர்பான பழக்கவழக்கங்களை, இதன் மூலம் அவர்கள் குற்றமாக வரையறுத்தனர்: உதாரணமாக, பிச்சையெடுத்தல், உடல் ஊனம், ஒரு நோயை வெளிப்படுத்தல் மற்றும் வீடின்றி வாழ்தல். இவை அக்கால பிரித்தானிய சமூக வழக்கங்களுக்கு எதிரானவையாக கருதப்பட்டன.

காலனித்துவ காலங்களில், கடின வேளைகளில் இருந்து தப்பித்து (குறிப்பாக பெருந்தோட்டத்துறையில்) வதிவிடமற்ற நிலையில் காணப்பட்டு, அரசின் கண்களில் பிரயோஜனமற்றவர்களாக கருதப்பட்டவர்களை கைது செய்ய அலைந்து திரிவோர் சட்டங்கள் உருவாக்கப்பட்டன.

இந்த சட்டங்கள் இலங்கையின் அரசியலமைப்பினால் மற்றும் சர்வதேச மனித உரிமை சட்டங்களினால் உறுதிப்படுத்தப்பட்ட மனித உரிமைகளுக்கு முரணானவை. அதன் அமுல்படுத்தலும் தன்னிச்சையாகவும், பாரபட்சமுள்ளதாயும் மற்றும் துஸ்பிரயோகம் நிறைந்ததாகவும் காணப்படுகின்றது.

நவீன சமூகத்தில் ஏற்றுக்கொள்ள முடியாத காலனித்துவ விழுமியங்களை பிரதிபலிக்கும் இலங்கையின் அலைந்து திரிவோர் சட்டம் 1841ம் ஆண்டு முதல் மாற்றமடையாது காணப்படுகின்றது. அண்மையில், சர்வதேச ஜூரிகள் ஆணையம் (ICJ) இலங்கையின் அலைந்து திரிவோர் சட்டத்தை நீக்க வேண்டியதன் அவசியம் குறித்ததொரு சட்ட சுருக்கத்தை வெளியிட்டது[1]. இந்த சுருக்கம் சட்டத்தில் காணப்படும் பிரச்சினைகளை இனம்காண்பதோடு இந்த சட்டம் எவ்வாறு மனித உரிமைகளை மீறும் விதத்தில் அமுல்படுத்தப்படுகின்றது என்பதனையும் சுட்டிக்காட்டுகிறது.

”ஒழுக்கமான நடத்தை” என்பதை கட்டுப்படுத்தும், “கலவரம் செய்தல் மற்றும் ஒழுங்கற்ற விதத்தில் செயற்படுதல்“, “அலைந்து திரிதல்“, “தரித்திருத்தல்“, “பொய்யாக பாசாங்கின் பேரில் ஆயுதம் சேர்த்தல்“, “காயங்கள், ஊனம், குஸ்ட நோய் அல்லது வேறு அருவருப்பான நோய்களை வெளிப்படுத்த முயல்தல்“, “பணம் கேட்டல்“ அல்லது “ஒழுக்கமற்ற செயல்கள்“ போன்ற சில சமூக நடத்தைகளை தண்டனைக்குட்படுத்துவதாகவும் இந்த கட்டளைச்சட்டம் காணப்படுகின்றது. இவ்வாறான செயற்பாடுகளில் ஈடுபடுவோர், “கயவர்களாக“, “அலைந்து திரிவோராக“ அல்லது “திருத்த முடியாத கயவர்களாக“ கருதப்படுகின்றனர். “திருத்த முடியாத கயவர்கள்“ அவர்கள் செய்த “குற்றத்திற்கு“ தண்டிக்கப்படுவது மட்டுமல்லாது, அவர்களின் எதிர்கால நன்னடத்தைக்கு உறுதியளிக்கும் விதத்தில் ஒரு வருடத்திற்கான பணப் பாதுகாப்பு தொகையை வழங்கவும் எதிர்பாக்கப்படுகின்றது.

ஏற்கனவே இந்த சட்டத்தில் காணப்படும் துஸ்பிரயோகத்திற்கு மேலாக இந்த சட்டம், தொடர்ச்சியாக திருநர்கள், பாலியல் தொழிலாளர்கள் மற்றும் பொது இடங்களில் கைகள் கோர்த்த நபர்களைக் கூட அதை ஒரு “குற்றமாக கூறி“ கைது செய்ய தவறாக பயன்படுத்தப்படுகின்றது எனச் செய்தி அறிக்கைகள் காண்பிக்கின்றன. பொது சேவை அதிகாரிகள், குறிப்பாக பொலிசார், சட்ட வரையறைகளை பிழையாக விளங்கிக்கொண்டு, ஒழுக்க விழுமியங்களை கட்டுப்படுத்த சட்டங்களை அமுல்படுத்துகின்றனர். மேற்கூறப்பட்ட

---

[1] சுருக்க பத்திரிகையை இங்கே பார்க்கலாம்: https://www.icj.org/wp-content/uploads/2022/01/Sri-Lanka-Briefing-Paper-A-Colonial-Relic-Long-Overdue-for-Repeal-2021-ENG.pdf

எதுவும் இலங்கை சட்டத்தின் கீழ் குற்றங்கள் அல்ல. உண்மையில் பாலியல் தொழிலாளர்கள் பாலியல் தொழிலில் ஈடுபடுவதற்காக அல்ல, "கலவரம் செய்யும் வகையில், பொது வீதிகளில் அல்லது பெருந்தெருக்களில் ஒழுங்கீனமாக" நடந்து கொள்ளும் சந்தர்ப்பங்களில் மட்டுமே அவர்களை கைது செய்யலாம் என இலங்கையின் நீதிமன்ற தீர்ப்புகள் கூறியுள்ளன. 2017ம் ஆண்டு பெண்களுக்கெதிரான வன்முறையை ஒழிப்பதற்கான, ஐக்கிய நாடுகளின் குழு, இலங்கையில் பொலிஸார் அலைந்து திரிவோர் கட்டளைச் சட்டத்தை "பாலியல் தொழிலில் ஈடுபடும் பெண்களை, அவர்கள் ஆணுறைகள் வைத்திருப்பதை பாலியல் தொழிலில் ஈடுபடுவதற்கான ஆதாரமாக பாவித்து தன்னிச்சையாக கைது செய்து, அவர்களை துன்புறுத்துவது, பாலியல் லஞ்சம் கோருவது மற்றும் மிரட்டி பணம் பெறுவது" போன்ற செயற்பாடுகளில் ஈடுவடுவதை கண்டனம் செய்தது.

இந்த கட்டளைச் சட்டத்தின் படி, குற்றம் செய்த பெண்கள் நீதிமன்றத்தின் விருப்பத்தின் அல்லது கட்டளையின் பேரில் 1907ம் ஆண்டின் இலக்கம் 5, தடுப்பு இல்ல கட்டளைச் சட்டத்தின் கீழுள்ள தடுப்பு இல்லமொன்றிற்கு சிறைத்தண்டனைக்கு பதிலாக அனுப்பப்படலாம். எனினும் வழக்கமாக, குற்றவியல் நீதிமன்றங்களால் மெத்செவன தடுப்பு இல்லத்திற்கு (காணப்படும் ஒரே இல்லம்) அனுப்பப்படும் பெண் குற்றவாளிகள் அங்கேயே பல ஆண்டுகளாக சிறை போன்ற சூழலில், எவ்வித சட்ட பிரதிநிதத்துவமும் இன்றி மற்றும் விடுதலைக்கான வழிகள் இன்றி நலிவடைந்து காணப்படுகின்றனர். ஐக்கிய நாடுகளின் தன்னிச்சையான கைதுகளுக்கான சேர்குழுவினால் எடுத்துக்காட்டப்பட்ட ஒரு சந்தர்ப்பத்தில், குறிப்பிட்ட பெண் 1975ம் ஆண்டு முதல் தடுப்பு இல்லத்தில் இருந்து வருகிறார். சட்டத்தை தன்னிச்சையாக மற்றும் பாரபட்சமாக பயன்படுத்துவது மற்றும் குற்றங்களை வரையறுப்பதில் காணப்படும் பழமையான முறைகள் போன்றவற்றினால் இந்த கட்டளைச் சட்டத்தை துரிதமாக நீக்குவது அவசியமாக உள்ளது.

அநேகமான முக்கிய மனித உரிமை சாசனங்கள் மற்றும் அதன் பின்னேற்பாடுகளை இலங்கை அரசு கைச்சாத்திட்டுள்ளது. இந்த சாசனங்கள் அனைத்தும் அரசுகள் மனித உரிமை சட்டங்களை அமுல்படுத்தும் போது பாரபட்சமின்மை எனும் கொள்கையை பின்பற்றுவதை கோருகிறன்றன. பொருளாதார, சமூக மற்றும் கலாச்சார உரிமைகளுக்கான குழு மற்றும் ஐக்கிய நாடுகளின் வீடமைப்பிற்கான விசேட அறிக்கையாளர், இருப்பிடமற்றவர்களை குற்றப்படுத்தல் அரசின் மனித உரிமை கட்டுப்பாடுகளுக்கு முரணானது என குறிப்பிட்டுள்ளனர். அவ்வாறு செய்வது சிவில் மற்றும் அரசியல் உரிமைகளுக்கான சர்வதேச சமவாயத்தின் தன்னிச்சையான கைது மற்றும் தடுப்பிலிருந்து பாதுகாப்பு பெறும் உரிமையை பாதுகாக்கும் அரசின் கடப்பாட்டிற்கும் முரணானது. ஏழை மற்றும் ஒதுக்கப்பட்ட சமூகங்களை இலக்கு வைக்கும் அலைந்து திரிவோர் சட்டங்கள் இந்த பாதுகாப்பை நிராகரிக்கிறது என்பதை இச்சமவாயத்தின் கீழான மனித உரிமைகள் குழு ஆமோதிக்கின்றது.

இந்த சட்டத்தின் அம்சங்கள் இலங்கை அரசியலமைப்பினால் உறுதிப்படுத்தப்படும் அடிப்படை உரிமைகளான சமத்துவத்திற்கான உரிமை, துன்புறுத்தல் அல்லது கொடூரமான மனிதநேயமற்ற நடத்தை மற்றும் அவமானப்படுத்தும் நடத்தையில் இருந்து சுதந்திரம் மற்றும் தன்னிச்சையான கைது, தடுப்பு மற்றும் தண்டனையில் இருந்து பாதுகாப்பு போன்றவற்றிற்கு முரணானது. எனினும் துரதிஸ்டவசமாக அரசியலமைப்பின் 16ம் உறுப்புரை அடிப்படை உரிமைகள் அத்தியாயத்துடன் இணங்காத போதும், ஏற்கனவே காணப்படும் எழுதப்பட்ட மற்றும் எழுதப்படாத சட்டங்களின் செல்லுபடியாகும் தன்மையை அனுமதிக்கின்றது. இது அலைந்து திரிவோர் கட்டளைச்சட்டத்தின் தொடர்ச்சியான அமுல்படுத்தலையும் அனுமதிக்கின்றது.

பாராளுமன்றம் உடனடியாக இந்த காலாவதியான காலனித்துவ சட்டத்தை நீக்க வேண்டும், மற்றும் தேவையேற்படின் தண்டனைச் சட்டக்கோவையை மறுபரிசீலனை செய்து அதில் தேவையற்றதாக காணப்படும் குறிப்பான சட்ட அம்சங்களை மாற்ற வேண்டும். அறிமுகப்படுத்தப்படும் புதிய சட்டங்கள் அனைத்தும் இலங்கையின், சர்வதேச மனித உரிமைகளுக்கான கடப்பாடுகளுடன் பொருந்துபவையாக இருக்க வேண்டும். அநேகமான அப்பாவிகள் முக்கியமாக பெண்கள் மற்றும் தன்பாலீர்ப்புள்ள பெண்கள், ஆண்கள், இருபாலீர்ப்புடைய நபர்கள், திருநர்கள் மற்றும் இடைஇலிங்கத்தவர் சமூகத்தை சேர்ந்த நபர்கள்

பல ஆண்டுகளாக இந்த தெளிவற்ற சட்டத்தின் தன்னிச்சையான அமுல்படுத்தலின் காரணமாக பாதிக்கப்பட்டுள்ளனர். இந்த சட்டம் கால தாமதமின்றி துரிதமாக நீக்கப்பட வேண்டும்.

- த சண்டே மோர்னிங் (இலங்கை) ஆங்கில பத்திரிகையில் மார்ச் 06 2022 அன்று பிரசுரிக்கப்பட்டது.